

ind herfor. Naar vi er saa lykkeligt stillede, at vi i Aar bedre end de andre nordiske Lande kan klare Befolkningens Ernæring, vil vi sikkert ogsaa forstaa Betydningen af, at vi i et eller andet kritisk Øjeblik kan komme Nabofolk til Hjælp.

De 200,000 Tdr., der her er Tale om, vil Statens Lagre ikke kunne undvære uden Savn. Det vilde være meget ønskeligt, om Lagrene kunde faa Erstatning. Det er derfor Hensigten, saaledes som Lovforslaget foreslaar, at opfordre Landbrugerne til at tilbyde Staten Byg og Havre ud over deres Leveringspligt til en noget højere Pris end den, der er fastsat i Kornloven, i Erkendelse af, at det Korn, som Landbrugerne nu har tilbage, kan de ikke uden Savn undvære i deres Bedrift, og det har derfor derigennem en meget høj Værdi for dem. Det er mig bekendt, at fremtrædende Landbrugere fra alle Kredse vil støtte en saadan Opfordring, at der allerede har været virket for dens Efterkommelse i forskellige Landbrugsorganisationer, og at den overalt har mødt en gunstig Modtagelse. Men det er dog ikke sikkert, at det Kvantum, som er nødvendigt, vil komme ind. Da det ikke med Sikkerhed kan siges, maa der søges Hjemmel til i saa Fald at give Afkald paa en mindre Del af vor Rugbrødsration for at kunne gennemføre Ernæringsplanen her i Landet. I det andet høje Ting har jeg bemærket, at hvis en saadan Nedsættelse skulde blive nødvendig, hvad jeg i og for sig ikke tror og navnlig ikke haaber, vilde Nedsættelsen jo virke højst forskelligt indenfor de forskellige Samfundsklasser. Alle vilde sikkert føle den, men navnlig vilde den føles af den stærkest arbejdende Del af Befolkningen, den, der allerede nu ønsker at faa Tillægsbrødrationer. Skulde Nedsættelse være nødvendig, vil det derfor saa vidt muligt kunne ordnes saaledes, at Tillægsrationen forøges med det samme Kvantum, hvormed Normalrationen formindskes, saaledes at den haardest arbejdende Del af Befolkningen vil bevare den nuværende Ration.

Det andet Forslag gaar ud paa Erhvervelsen af Norgessalpeter. Det danske Landbrug, som ikke kan faa Salpeter fra Chili, vil sikkert med stor Glæde hilse Udsigten til at faa den norske kvælstofholdige Gødning. Det vil sikkert ønske at kunne faa mere, og udelukket er det ikke, at der kan stilles 5,000 Tons yderligere til Disposition. I alt Fald er det antydnet, at noget saadant vil kunne ske. Sikkerhed er der kun for 20,000 Tons, som tænkes indført her til Landet ved Mellemkomst af Dansk Andels-Gødnings-

forretning, der har en gammel Forbindelse med Norsk Hydro, der producerer Salpeteren. Derefter overtages det af Salpeternævnet og fordeles til vedkommende efter Rationeringsregler, der fastsættes efter Forhandling med det staaende Landbrugsudvalg, saaledes at Salpeteren kommer Beboerne i Hænde gennem de normale Forbindelser, Købmænd og Andelsforeninger. Lovforslagene omfatter tillige Prisforholdene, der er bestemte ved Prisen paa Norgessalpeter. Norgessalpeter er tilbudt til en Pris af 55 Kr. pr. 100 kg, hvilket er 40 Kr. mere end i Fredstid, et Vidnesbyrd om Prisstigningens overordentlige Højde. En Prislighed fandtes der tidligere i Fredstid mellem dansk Korn og Norgessalpeter; 15 Kr. kostede samtidig den danske Byg og den norske Salpeter, og en Prislighed har derfor ogsaa været Genstand for Forhandling, da Salgs-spørgsmaalet nu var for. For de 100,000 Tdr. Korn, der skal sælges af Danmark og sendes til Norge straks eller snarest muligt, er Salpeterprisen fastsat. Efter indtrængende Ønske fra Norge er Prisen for de 100,000 Tdr., som senere skal leveres fra den nye Høst, sat til 40 Kr. pr. Td. Da Salpeterprisen, 55 Kr., er højere, end Landboerne, i alt Fald alle Landboere, med Rimelighed kan betale dette Gødningsstof med, foreslaas det, at nedsætte Salpeterprisen til 35 Kr. og dertil for det første anvende den Overpris, som indvindes ved Salget af Kornet i Norge, og i øvrigt dække det resterende ved Tilskud af Statens almindelige Midler.

Jeg skal tillade mig at anbefale disse to Lovforslag, der danner en væsentlig Bestanddel af det økonomiske Samkvem, som i den sidste Tid har været Genstand for saa megen Forhandling indenfor Norden, og som for øvrigt ud fra de samme Principper, som her er lagte til Grund, ud fra Ønsket om gensidig Hjælp, selv om man giver Afkald paa noget, man i høj Grad har Brug for, vil gavne og fremme det økonomiske Samarbejde og dermed det nære Forhold i Norden. Jeg haaber paa dette høje Tings velvillige Tilslutning ud fra lignende Synspunkter som dem, der gjorde Folketingets Stilling saa enstemmig.

Jørgen Pedersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to sammenhørende Lovforslag til velvillig Behandling og hurtig Fremme. Det er jo alle bekendt, at Nordmændene trænger til Korn, ligesom det er bekendt, at vi trænger til Salpetergødning. Det er derfor saare naturligt, at en saadan Byttheandel finder Sted. Desværre har